Alle Formen PASSIV von λύω

Präsens (auch Medium)

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip
ich werde gelöst				*gelöst werden*
λύ ο μαι	λύ ω μαι	λυ οί μην	*werde gelöst!*	λύ ε σθαι
λύ ῃ	λύ ῃ	λύ οι ο	λύ ου	
λύ ε ται	λύ η ται	λύ οι το	λυ έσθω	*einer, der gelöst wird*
λυ ό μεθα	λυ ώ μεθα	λυ οί μεθα		λυ ό μενος, λυ ο μένου
λύ ε σθε	λύ η σθε	λύ οι σθε	λύ ε σθε	λυ ο μένη, λυ ο μένης
λύ ο νται	λύ ω νται	λύ οι ντο	λυ έ σθων / -σθωσαν	λυ ό μενον, λυ ο μένου

Imperfekt

Indikativ
ich wurde gelöst
ἐ λυ ό μην
ἐ λύ ου
ἐ λύ ε το
ἐ λυ ό μεθα
ἐ λύ ε σθε
ἐ λύ ο ντο

Futur

Indikativ	Optativ	Infinitiv, Partizip
ich werde gelöst werden		*gelöst werden werden*
λυ θή σ ο μαι	λυ θη σ οί μην	λυ θή σ ε σθαι
λυ θή σ ῃ	λυ θή σ οι ο	
λυ θή σ ε ται	λυ θή σ οι το	*einer, der gelöst werden wird*
λυ θη σ ό μεθα	λυ θη σ οί μεθα	λυ θη σ ό μενος, -μενου
λυ θή σ ε σθε	λυ θή σ οι σθε	λυ θη σ ο μένη, -μενης
λυ θή σ ο νται	λυ θή σ οι ντο	λυ θη σ ό μενον, -μένου

Aorist I

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip
ich wurde gelöst				*gelöst werden /gelöst worden sein*
ἐ λύ θη ν	λυ θῶ	λυ θείη ν	*werde gelöst!*	λυ θῆ ναι
ἐ λύ θη ς	λυ θῇς	λυ θείη ς	λύ θη τι	
ἐ λύ θη	λυ θῇ	λυ θείη	λυ θή τω	*einer, der gelöst wird / wurde*
ἐ λύ θη μεν	λυ θῶ μεν	λυ θείημεν -θεῖμεν		λυ θείς, λυ θέντος
ἐ λύ θη τε	λυ θῆ τε	λυ θείη τε -θεῖτε	λύ θη τε	λυ θεῖσα, λυ θείσης
ἐ λύ θη σαν	λυ θῶ σι(ν)	λυ θείη σαν -θεῖεν	λυ θέ ντων / -τωσαν	λυ θέν, λυ θέντος

Perfekt (auch Medium)

Indikativ	Konjunktiv (λελυμένος/ λελυμένη/ λελυμένον ...)	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip
ich bin gel. worden				*gelöst worden sein*
λέ λυ μαι	... ὦ	... εἴη-ν	*sei gelöst worden!*	λε **λύ** σθαι
λέ λυ σαι	... ᾖ-ς	... εἴη-ς	λέ λυ σο	
λέ λυ ται	... ᾖ	... εἴη	λε λύ σθω	*einer, der gelöst wurde*
λε λύ μεθα	... ὦ-μεν	... εἴη-μεν /εἶ-μεν		λε λυ **μέ**νος, λε λυ μένου
λέ λυ σθε	... ἦ-τε	... εἴη-τε /εἶ-τε	λέ λυ σθε	λε λυ μένη, λε λυ μένης
λέ λυ νται	... ὦσι(ν)	... εἴη-σαν /εἶ-εν	λε λύ σθων /-σθωσαν	λε λυ **μέ**νον, λε λυ μένου

Plusquperf.

Indikativ
ich war gelöst worden
ἐ λε λύ μην
ἐ λέ λυ σο
ἐ λέ λυ το
ἐ λε λύ μεθα
ἐ λέ λυ σθε
ἐ λέ λυ ντο

Aorist II (Wurzelaorist, meist intransitiv)

von ἵσταμαι, στήσομαι, ἔστην, ἕστηκα - trete

Indikativ	Konjunktiv	Optativ	Imperativ	Infinitiv, Partizip
ich trat				*treten, getreten sein*
ἔ στη ν	στῶ	σταί ην	*tritt!*	στῆ ναι
ἔ στη ς	στῇ ς	σταί η ς	στῆ θι	
ἔ στη	στῇ	σταί η	στή τω	*einer, der getreten ist / war*
ἔ στη μεν	στῶ μεν	σταῖ μεν		στάς, στα-ντος
ἔ στη τε	στῆ τε	σταῖ τε	στῆ τε	στᾶσα, στάσης
ἔ στη σαν	στῶ σι(ν)	σταῖ εν	στά ντων	στάν, στά ντος